

SOUTH AFRICAN REVENUE SERVICE

NO. 936

01 SEPTEMBER 2017

INCOME TAX ACT, 1962

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CAMEROON FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

In terms of section 108(2) of the Income Tax Act, 1962 (Act No 58 of 1962), read in conjunction with section 231(4) of the Constitution of the Republic of South Africa, 1996 (Act No 108 of 1996), it is hereby notified that the Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income set out in the Schedule to this Notice has been entered into with the Government of the Republic of Cameroon and has been approved by Parliament in terms of section 231(2) of the Constitution.

It is further notified in terms of paragraph 1 of Article 29 of the Agreement that the date of entry into force is 13 July 2017.

SCHEDULE

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CAMEROON FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

PREAMBLE

The Government of the Republic of South Africa and the Government of the Republic of Cameroon;

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amount of wages or salaries.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

(a) in Cameroon:

- (i) the personal income tax;
- (ii) the company tax;
- (iii) the minimum tax on companies and individuals;
- (iv) the special tax on income; and
- (v) the housing loans fund tax and the employment fund tax;

as well as prepayments, other withholding taxes and surcharges to the said taxes;

(hereinafter referred to as "Cameroonian tax"); and

(b) in South Africa:

- (i) the normal tax;
- (ii) the secondary tax on companies;
- (iii) the withholding tax on royalties; and
- (iv) the tax on foreign entertainers and sportspersons;

(hereinafter referred to as "South African tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the term "Cameroon" means the territory of the Republic of Cameroon, and when used in a geographical sense, includes the territorial sea and any area adjacent to the coast beyond the territorial waters, over which Cameroon exercises sovereign rights, in accordance with Cameroonian legislation and international law, and which has been or may hereafter be designated as an area within which Cameroon may exercise rights with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources;
- (b) the term "South Africa" means the Republic of South Africa and, when used in a geographical sense, includes the territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea, including the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of South Africa and in accordance with international law, as an area within which South Africa may exercise sovereign rights or jurisdiction;
- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Cameroon or South Africa, as the context requires;
- (d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- (e) the term "competent authority" means:
 - (i) in Cameroon, the Minister in charge of Finance or an authorised representative of the Minister; and
 - (ii) in South Africa, the Commissioner for the South African Revenue Service or an authorised representative of the Commissioner;
- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
- (i) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons that is treated as an entity for tax purposes; and
- (j) the term “tax” means Cameroonian tax or South African tax, as the context requires.

2. As regards the application of the provisions of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of that person’s domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then that individual’s status shall be determined as follows:

- (a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which a permanent home is available to the individual; if a permanent home is available to the individual in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual’s personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which the centre of vital interests is situated cannot be determined, or if the individual has not a permanent home available in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;

- (c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national;
- (d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement such person shall be considered to be outside the scope of the Convention except for the provisions of Article 27.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction or exploitation of natural resources;
- (g) a drilling rig or ship used for the exploration or development of natural resources;
- (h) a sales outlet; and
- (i) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others.

3. The term “permanent establishment” likewise encompasses:

- (a) a building site, a construction, assembly or installation project or any supervisory activity in connection with such site or project, but only where such site, project or activity continues for a period of more than six months;
- (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by an enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

- (c) An enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State to carry on business if it provides services, or supplies equipment and machinery on hire used or to be used, in exploration for, extraction of, or exploitation of mineral resources in that State, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) has and habitually exercises in the State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned Contracting State a stock of goods or merchandise, belonging to the enterprise, from which he regularly delivers goods on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall except in regard to re-insurance be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made and imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7**BUSINESS PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable:

- (a) to that permanent establishment;
- (b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
- (c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

However, the profits derived from the sales or business activities described in subparagraph (b) or (c) above shall not be taxable in the other Contracting State if the enterprise demonstrates that such sales or business activities have been carried out for reasons other than obtaining a benefit under this Convention.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific service performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific service performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its offices.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends; or
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance rights", mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Notwithstanding any other provision of this Convention, where a company which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits taxable under Article 7, paragraph 1, may be subject to an additional tax in that other State, in accordance with its laws, but the additional charge shall not exceed 10% of the amount of those profits, after deducting therefrom the corporate tax imposed on such profits by that State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government or the Central Bank of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to in (c) of paragraph 1 of Article 7. In such cases the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12**ROYALTIES**

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films, tapes or discs for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to in (c) of paragraph 1 of Article 7. In such cases the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13**CAPITAL GAINS**

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains of an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14**FEES FOR TECHNICAL SERVICES**

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "fees for technical services" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provision of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.]

ARTICLE 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if such a fixed base is regularly available to the individual in the other Contracting State for the purpose of performing the individual's activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- (b) if the individual's stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from the individual's activities performed in that other State may be taxed in that State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 16**DEPENDENT PERSONAL SERVICES**

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State may be taxed in that State.

ARTICLE 17**DIRECTORS' FEES**

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that person's capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official occupying a top-level managerial position in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 18**ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that person's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that person's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State as envisaged in paragraphs 1 and 2, if the visit to that other State is supported wholly or mainly by public funds of the first-mentioned State, a political subdivision or a local authority thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsperson is a resident.

ARTICLE 19

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration, and annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State, or a political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

ARTICLE 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 21

STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of the individual's education or training receives for the purpose of the individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 22

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who visits a Contracting State for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching or carrying out research at a university, college, school or other recognised educational institution in that State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on any remuneration for such teaching or research, provided that such remuneration is derived by the individual from outside that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such activities are undertaken by the individual not in the public interest but primarily for the private benefit of some person or persons.

ARTICLE 23

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

(a) in Cameroon:

- (i) where a resident of Cameroon derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in South Africa, Cameroon shall, subject to the provision of paragraph 2, exempt such income from tax;
- (ii) where a resident of Cameroon derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12, may be taxed in South Africa, Cameroon shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the South African tax paid. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before deduction is given, which is attributable to such items of income derived from South Africa; and

(b) in South Africa, subject to the provisions of the law of South Africa regarding the deduction from tax payable in South Africa of tax payable in any country other than South Africa (which shall not affect the general principle hereof), Cameroonian tax paid by residents of South Africa in respect of income taxable in Cameroon, in accordance with the provisions of this Convention, shall be deducted from the taxes due according to South African fiscal law. Such deduction shall not, however, exceed an amount which bears to the total South African tax payable the same ratio as the income concerned bears to the total income.

2. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

ARTICLE 25**NON-DISCRIMINATION**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 14 apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing contained in this Article shall prevent South Africa from imposing on the profits attributable to a permanent establishment in South Africa of a company, which is a resident of Cameroon, a tax at a rate which does not exceed the rate of normal tax on companies by more than five percentage points.

6. In no case shall the provisions of this Article be construed as preventing either Contracting State from:

- (a) imposing the taxes described in paragraph 6 of Article 10;
- (b) applying the provisions of its domestic law as regards thin capitalisation and transfer pricing.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 26**MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present a case to the competent authority of the Contracting State of which the person is a resident or, if the case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which the person is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 27**EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 29

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify the other in writing, through the diplomatic channel, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall apply:

- (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and
- (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

ARTICLE 30**TERMINATION**

1. This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may terminate the Convention, through the diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year starting five years after the year in which the Convention entered into force.

2. In such event the Convention shall cease to apply:

- (a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and
- (b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised by their respective Governments, have signed and sealed this Convention in two originals in the English and French languages, both texts being equally authentic.

DONE at Yaoundé on 19th day of February in the year 2015.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF CAMEROON**

PROTOCOL

At the time of signing the Convention between the Government of the Republic of Cameroon and the Government of the Republic of South Africa for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement:

1. Where in any Convention entered into between Cameroon and any other State for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income subsequent to the entry into force of this Convention, a lower rate than that specified in Articles 11, 12 or 14 of this Convention is provided for, Cameroon agrees to inform South Africa in writing through the diplomatic channel and shall enter into negotiations with a view to providing comparable treatment as may be provided for the third State.

2. Where in any Convention entered into between South Africa and any other State for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income subsequent to the entry into force of this Convention, a higher rate than that specified in Articles 11, 12 or 14 of this Convention is provided for, South Africa agrees to inform Cameroon in writing through the diplomatic channel and shall enter into negotiations with a view to providing comparable treatment as may be provided for the third State.

3. With regard to Article 24, the current South African tax system provides for an exemption in respect of dividends declared by non-resident companies where the participation by the South African shareholder is more than ten per cent. Should this exemption be amended, South Africa will inform Cameroon in writing through the diplomatic channel and shall enter into negotiations with a view to the renegotiation of the provisions of this Article to address tax sparing provisions.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed and sealed this Protocol in two originals in the English and French languages, both texts being equally authentic.

DONE at Yaoundé on this 19th day of February in the year 2015.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF CAMEROON**

SUID-AFRIKAANSE INKOMSTEDIENS**NO. 936****01 SEPTEMBER 2017****INKOMSTEBELASTINGWET, 1962****KONVENSIE TUSSEN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA EN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN KAMEROEN TER VERMYDING VAN DUBBELE BELASTING EN TER VOORKOMING VAN FISKALE ONTDUIKING MET BETREKKING TOT BELASTINGS OP INKOMSTE**

Ingevolge artikel 108(2) van die Inkomstebelastingwet, 1962 (Wet No 58 van 1962), saamgelees met artikel 231(4) van die Grondwet van die Republiek van Suid-Afrika, 1996 (Wet No 108 van 1996), word hiermee kennis gegee dat die Konvensie vir die vermyding van dubbele belasting en die voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste wat in die Bylae tot hierdie Kennisgewing vervat is, aangegaan is met die Regering van die Republiek van Kameroen en deur die Parlement goedgekeur is ingevolge artikel 231(2) van die Grondwet.

Daar word verder bekendgemaak dat ingevolge paragraaf 1 van Artikel 29 van die Ooreenkoms, die datum van inwerkingtreding 13 Julie 2017 is.

BYLAE**KONVENSIE TUSSEN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA EN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN KAMEROEN TER VERMYDING VAN DUBBELE BELASTING EN TER VOORKOMING VAN FISKALE ONTDUIKING MET BETREKKING TOT BELASTINGS OP INKOMSTE****AANHEF**

Die Regering van die Republiek van Suid-Afrika en die Regering van die Republiek van Kameroen;

BEGERIC om 'n Konvensie aan te gaan ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste,

HET SOOS VOLG OOREENGEKOM:**ARTIKEL 1****PERSONE GEDEK**

Hierdie Konvensie is van toepassing op persone wat inwoners van een van of albei die Kontrakterende State is.

ARTIKEL 2**BELASTINGS GEDEK**

1. Hierdie Konvensie is van toepassing op belasting op inkomste wat ten behoeve van 'n Kontrakterende Staat of sy staatkundige onderverdelings of plaaslike owerhede gehef word, ongeag die wyse waarop dit gehef word.

2. Alle belasting op totale inkomste gehef word, of op elemente van inkomste, insluitende belasting op winste uit die vervreemding van roerende of onroerende eiendom, en belasting op die totale bedrag van lone of salarisse, word as belasting op inkomste beskou.

3. Die bestaande belasting waarop die Konvensie van toepassing is, is in die besonder:-

(a) in Kameroen:

- (i) die persoonlike inkomstebelasting;
- (ii) die maatskappybelasting;
- (iii) die minimum belasting op maatskappye en individue;
- (iv) die spesiale belasting op inkomste; en
- (v) die behuisingsleningsfondsbelasting en die indiensnemingsfondsbelasting;

asook voorbetalings, ander terughoubelasting en bobelasting op die genoemde belasting;

(hieronder die "Kameroense belasting" genoem"); en

- (b) in Suid-Afrika:
- (i) die normale belasting;
 - (ii) die sekondêre belasting op maatskappye;
 - (iii) die terughoubelasting op tantième; en
 - (iv) die belasting op buitelandse vermaaklikheidskunstenaars en sportpersone;
- (hieronder die "Suid-Afrikaanse belasting" genoem).

4. Die Konvensie is ook van toepassing op enige identiese of wesenlik soortgelyke belastinge wat ná die datum van ondertekening van die Konvensie benewens of in die plek van die bestaande belastinge gehef word. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet mekaar in kennis stel van enige beduidende veranderinge wat aan hulle onderskeie belastingwette aangebring is.

ARTIKEL 3

ALGEMENE WOORDOMSKRYWING

1. Vir doeleindes van hierdie Konvensie, tensy dit uit die samehang anders blyk:
- (a) beteken die uitdrukking "Kameroen" die gebied van die Republiek van Kameroen en, wanneer dit in 'n geografiese sin gebruik word, ook die territoriale waters daarvan asook enige gebied aangrensend aan die kus bo en behalwe die territoriale waters, waarvoor Kameroen soewereine regte uitoefen, ooreenkomstig Kameroense wetgewing en die volkereg, en wat aangewys is of hierna aangewys word as 'n gebied waarin Kameroen ten opsigte van die seebodem en ondergrond en die natuurlike hulpbronne daarvan regte kan uitoefen;
 - (b) beteken die uitdrukking "Suid-Afrika" die Republiek van Suid-Afrika en, wanneer dit in 'n geografiese sin gebruik word, ook die territoriale waters daarvan asook enige gebied buite die territoriale waters, insluitende die vastelandsplat, wat ingevolge die wette van Suid-Afrika en ooreenkomstig die volkereg aangewys is of hierna aangewys word as 'n gebied waarin Suid-Afrika soewereine regte of jurisdiksie kan uitoefen;
 - (c) beteken die uitdrukking "'n Kontrakterende Staat" en "die ander Kontrakterende Staat" Kameroen of Suid-Afrika, na gelang van die samehang;
 - (d) beteken die uitdrukking "maatskappy" enige regspersoon of enige entiteit wat vir belastingdoeleindes as 'n regspersoon behandel word;
 - (e) beteken die uitdrukking "bevoegde owerheid":
 - (i) in Kameroen, die Minister verantwoordelik vir finansies of 'n gemagtigde verteenwoordiger van die Minister; en
 - (ii) in Suid-Afrika, die Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Inkomstediens of 'n gemagtigde verteenwoordiger van die Kommissaris;
 - (f) beteken die uitdrukking "onderneming van 'n Kontrakterende Staat" en "onderneming van die ander Kontrakterende Staat" onderskeidelik 'n onderneming wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat gedryf word en 'n onderneming wat deur 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat gedryf word;

- (g) beteken die uitdrukking "internasionale verkeer" enige vervoer per skip of lugvaartuig wat deur 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat bedryf word, uitgesonderd waar die skip of lugvaartuig slegs tussen plekke in die ander Kontrakterende Staat bedryf word;
- (h) beteken die uitdrukking "burger", met betrekking tot 'n Kontrakterende Staat:
 - (i) enige individu wat nasionaliteit of burgerskap van daardie Kontrakterende Staat het; en
 - (ii) enige regspersoon, vennootskap of vereniging wat sy status as sodanig verkry uit die wette wat in daardie Kontrakterende Staat van krag is;
- (i) beteken die uitdrukking "persoon" ook 'n individu, 'n maatskappy en enige ander liggaam van persone wat vir belastingdoeleindes as 'n entiteit behandel word; en
- (j) beteken die uitdrukking "belasting" Suid-Afrikaanse of Kameroense belasting, na gelang van die geval.

2. Betreffende die toepassing van die bepalings van die Konvensie te eniger tyd deur 'n Kontrakterende Staat het enige uitdrukking wat nie daarin omskryf is nie, tensy dit uit die samehang anders blyk, die betekenis wat dit op daardie tydstip ingevolge die reg van daardie Staat het vir doeleindes van die belastingen waarop die Konvensie van toepassing is, en geniet enige betekenis ingevolge die toepaslike belastingreg van daardie Staat voorrang bo 'n betekenis wat ingevolge ander wette van daardie Staat aan die uitdrukking geheg is.

ARTIKEL 4

INWONER

1. Vir doeleindes van hierdie Konvensie beteken die uitdrukking "inwoner van 'n Kontrakterende Staat" enige persoon wat ingevolge die wette van daardie Staat aanspreeklik is vir belasting daarin as gevolg van daardie persoon se domisilie, verblyf, plek van bestuur of enige ander kriterium van soortgelyke aard, en sluit dit ook daardie Staat en enige staatkundige onderverdeling of plaaslike owerheid daarvan in. Hierdie uitdrukking sluit egter nie 'n persoon in nie wat in daardie Staat belastingpligtig is net ten opsigte van inkomste uit bronne in daardie Staat.

2. Waar 'n individu uit hoofde van die bepalings van paragraaf 1 'n inwoner van albei Kontrakterende State is, word daardie individu se status soos volg bepaal:

- (a) die individu word geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarin 'n permanente tuiste tot die individu se beskikking is; indien 'n permanente tuiste in albei State tot die individu se beskikking is, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarmee die individu se persoonlike en ekonomiese betrekkings die nouste is (tuiste van lewensbelange);
- (b) indien die Staat waarin die tuiste van lewensbelange geleë is nie bepaal kan word nie of indien die individu nie 'n permanente tuiste in enige van die State beskikbaar het nie, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarin die individu 'n gebruikelike verblyfplek het;

- (c) indien die individu 'n gebruikelike verblyfplek in albei State of in nie een van hulle het nie, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarvan die individu 'n burger is;
- (d) indien die individu 'n burger van albei State of van nie een van hulle is nie, moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State die saak deur onderlinge ooreenkoms beslis.

3. Waar uit hoofde van die bepalings van paragraaf 1 'n ander persoon as 'n individu 'n inwoner van albei Kontrakterende State is, moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State deur onderlinge ooreenkoms poog om die saak af te handel en die wyse van toepassing van die Konvensie op sodanige persoon te bepaal. By ontstentenis van sodanige onderlinge ooreenkoms word sodanige persoon geag buite die bestek van die Konvensie te wees, met die uitsondering van die bepalings van Artikel 27.

ARTIKEL 5

PERMANENTE SAAK

1. Vir doeleindes van hierdie Konvensie beteken die uitdrukking "permanente saak" 'n vaste besigheidsplek waardeur die besigheid van 'n onderneming in geheel of gedeeltelik gedryf word.

2. Die uitdrukking "permanente saak" sluit veral in:

- (a) 'n plek van bestuur;
- (b) 'n tak;
- (c) 'n kantoor;
- (d) 'n fabriek;
- (e) 'n werkwinkel;
- (f) 'n myn, 'n olie- of gasbron, 'n steengroef of enige ander plek van ontginning of eksploitasie van natuurlike hulpbronne;
- (g) 'n booreiland of skip wat vir die eksplorاسie of ontginning van natuurlike hulpbronne gebruik word;
- (h) 'n verkoops punt; en
- (i) 'n pakhuis, met betrekking tot 'n persoon wat stoorfasiliteite aan ander verskaf.

3. Die uitdrukking "permanente saak" behels eweneens:

- (a) 'n bouperseel, 'n konstruksie-, monteer- of installeerprojek of enige toesighoudende bedrywigheid in verband met so 'n perseel of projek, maar net waar so 'n perseel, projek of bedrywigheid langer as ses maande duur;
- (b) die lewering van dienste, insluitende konsultasiedienste, deur 'n onderneming deur middel van werknemers of ander personeel wat vir sodanige doel deur 'n onderneming in diens geneem word, maar slegs as bedrywigheide van daardie aard in die Kontrakterende Staat voortduur (vir dieselfde of 'n daaraan verbonde projek) vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam meer is as 183 dae in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig;

- (c) 'n onderneming wat in 'n Kontrakterende Staat besigheid dryf deur dienste te verskaf of toerusting en masjinerie te voorsien wat te huur is, wat gebruik word of gebruik sal word vir die eksplorasië, herwinning of benutting van minerale hulpbronne in daardie Staat, maar net as bedrywighede van daardie aard in die Kontrakterende Staat voortduur (vir dieselfde of 'n daaraan verbonde projek) vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam meer is as 183 dae in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig.

4. Ondanks die voorgaande bepalings van hierdie Artikel word die uitdrukking "permanente saak" geag nie die volgende in te sluit nie:

- (a) die gebruik van fasiliteite uitsluitlik met die doel om goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, te berg of te vertoon;
- (b) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, uitsluitlik met die doel om dit op te berg of te vertoon;
- (c) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelsware wat aan die onderneming behoort, uitsluitlik vir die doel van verwerking deur 'n ander onderneming;
- (d) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik met die doel om vir die onderneming goedere of handelsware aan te koop of inligting in te win;
- (e) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik met die doel om enige ander bedrywigheid van 'n voorbereidende of bykomstige aard vir die onderneming te beoefen; en
- (f) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik vir enige kombinasie van bedrywighede in subparagrafe (a) tot (e) genoem, met dien verstande dat die oorkoepelende bedrywigheid van die vaste besigheidsplek wat uit hierdie kombinasie voortspruit, van 'n voorbereidende of bykomstige aard is.

5. Ondanks die bepalings van paragrafe 1 en 2, waar 'n persoon – uitgesonderd 'n agent met onafhanklike status op wie paragraaf 7 van toepassing is – in 'n Kontrakterende Staat namens 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat optree, word daardie onderneming geag 'n permanente saak in die eersgenoemde Kontrakterende Staat te hê ten opsigte van enige bedrywighede wat daardie persoon vir die onderneming hanteer, indien daardie persoon:

- (a) in daardie Staat gesag het en gewoonlik uitoefen om kontrakte in die naam van die onderneming aan te gaan, tensy die bedrywighede van sodanige persoon beperk is tot dié in paragraaf 4 genoem, wat, indien dit deur 'n vaste besigheidsplek uitgeoefen word, hierdie vaste besigheidsplek nie ingevolge die bepalings van daardie paragraaf 'n permanente saak maak nie; of
- (b) geen sodanige gesag het nie maar gewoonlik in eersgenoemde Kontrakterende Staat 'n voorraad goedere of handelsware in stand hou wat aan die onderneming behoort en waaruit hy gereeld goedere namens die onderneming lewer.

6. Ondanks die bepalings van hierdie Artikel word 'n versekeringsonderneming van 'n Kontrakterende Staat, uitgesonderd met betrekking tot herversekering, geag 'n permanente saak in die ander Kontrakterende Staat te hê indien hy premies invorder in die gebied van daardie ander Staat of risiko's geleë daarin verseker deur 'n ander persoon as 'n agent met onafhanklike status op wie paragraaf 7 van toepassing is.

7. 'n Onderneming van 'n Kontrakterende Staat word nie geag 'n permanente saak in die ander Kontrakterende Staat te hê bloot omdat hy in daardie ander Staat deur 'n makelaar, algemene kommissieagent of enige ander agent met onafhanklike status besigheid dryf nie, met dien verstande dat sulke persone in die gewone loop van hulle besigheid handel. Wanneer die bedrywighede van so 'n agent egter in geheel of bykans in geheel ten bate van daardie onderneming toegewy is, en voorwaardes tussen daardie onderneming en die agent in hulle kommersiële en finansiële verhoudings gestel of gehef word wat verskil van dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou word, word sodanige agent nie beskou as 'n agent met onafhanklike status binne die betekenis van hierdie paragraaf nie.

8. Die feit dat 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, beheer het oor of beheer word deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is of wat in daardie ander Staat besigheid dryf (hetsy deur 'n permanente saak of andersins), beteken nie op sigself dat enigeen van die maatskappye 'n permanente saak van die ander is nie.

ARTIKEL 6

INKOMSTE UIT ONROERENDE EIENDOM

1. Inkomste wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit onroerende eiendom (insluitende inkomste uit landbou of bosbou) wat in die ander Kontrakterende Staat geleë is, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Die uitdrukking "onroerende eiendom" het die betekenis wat daaraan geheg word ingevolge die reg van die Kontrakterende Staat waarin die onderhawige eiendom geleë is. Die uitdrukking sluit in elk geval eiendom in bykomstig by onroerende eiendom, lewende hawe en toerusting wat in die landbou en bosbou gebruik word, regte waarop die bepalings van die algemene reg ten opsigte van grondbesit van toepassing is, vruggebruik op onroerende eiendom en regte op veranderlike of vaste betalings as vergoeding vir die ontginning, of die reg op die ontginning, van mineraalafsettings, bronne en ander natuurlike hulpbronne. Skepe, bote en lugvaartuie word nie as onroerende eiendom beskou nie.

3. Die bepalings van paragraaf 1 is van toepassing op inkomste verkry uit die regstreekse gebruik, verhuring of gebruik in enige ander vorm van onroerende eiendom.

4. Die bepalings van paragrawe 1 en 3 is ook van toepassing op die inkomste uit die onroerende eiendom van 'n onderneming en op inkomste uit onroerende eiendom wat vir die verrigting van onafhanklike persoonlike dienste gebruik word.

ARTIKEL 7**BESIGHEIDSWINSTE**

1. Die winste van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat is net in daardie Staat belasbaar, tensy die onderneming in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur 'n permanente saak wat daarin geleë is. Indien die onderneming besigheid dryf of gedryf het soos in die laaste deel van die voorgaande sin genoem, kan die winste van die onderneming in die ander Staat belas word, maar net soveel daarvan as wat toeskryfbaar is aan:-

- (a) daardie permanente saak;
- (b) verkope in daardie ander Staat van goedere of handelsware van dieselfde of soortgelyke aard as dié wat deur daardie permanente saak verkoop word; of
- (c) ander sakebedrywighede gedryf in daardie ander Staat van dieselfde of soortgelyke aard as dié wat deur daardie permanente saak bewerkstellig word.

Die winste verkry uit die verkope of sakebedrywighede beskryf in subparagraaf (b) of (c) hierbo is egter nie in die ander Kontrakterende Staat belasbaar nie indien die onderneming bewys lewer dat sodanige verkope of sakebedrywighede om ander redes as die verkryging van 'n voordeel kragtens hierdie Konvensie uitgevoer is.

2. Behoudens die bepalings van paragraaf 3, waar 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is, word daar in elke Kontrakterende Staat aan daardie permanente saak die winste toegeskryf wat hy na verwagting sou kon maak as hy 'n aparte en afsonderlike onderneming was wat met dieselfde of soortgelyke bedrywighede besig is onder dieselfde of soortgelyke toestande en heeltemal onafhanklik optree teenoor die onderneming waarvan hy 'n permanente saak is.

3. By die vasstelling van die winste van 'n permanente saak word uitgawes wat vir die doel van die besigheid van die permanente saak aangegaan is, insluitende uitvoerende en algemene administratiewe uitgawes aldus aangegaan, as aftrekkings toegelaat, hetsy in die Staat waarin die permanente saak geleë is of elders. Geen sodanige aftrekking word egter toegelaat nie ten opsigte van bedrae, as daar is, wat die permanente saak aan die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore betaal (behalwe vir die terugbetaling van werklike uitgawes) by wyse van tantième, gelde of ander soortgelyke betalings in ruil vir die gebruik van patente of ander regte, of by wyse van kommissie, vir spesifieke dienste gelewer of vir bestuur, of, uitgesonderd in die geval van 'n bankonderneming, by wyse van rente op gelde wat aan die permanente saak geleen is. Insgelyks word geen ag geslaan nie op bedrae (behalwe vir die terugbetaling van werklike uitgawes) wat deur die permanente saak teen die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore gehef word by wyse van tantième, gelde of ander soortgelyke betalings in ruil vir die gebruik van patente of ander regte, of by wyse van kommissie vir spesifieke dienste gelewer of vir bestuur, of, uitgesonderd in die geval van 'n bankonderneming, by wyse van rente op gelde wat aan die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore geleen is.

4. In soverre dit in 'n Kontrakterende Staat gebruiklik is om die winste wat aan 'n permanente saak toegeskryf moet word, vas te stel op die grondslag van 'n toedeling van die totale winste van die onderneming aan sy onderskeie dele, belet niks in paragraaf 2 daardie Kontrakterende Staat om die winste wat belas moet word, vas te stel deur sodanige toedeling as wat gebruiklik is nie. Die metode van toedeling wat aanvaar word, moet egter sodanig wees dat die resultaat in ooreenstemming is met die beginsels in hierdie Artikel vervat.

5. Geen wins word aan 'n permanente saak toegeskryf op grond van die blote aankoop deur daardie permanente saak van goedere of handelsware vir die onderneming nie.

6. Vir doeleindes van die voorgaande paragrawe word die winste wat aan die permanente saak toegeskryf moet word, jaar na jaar volgens dieselfde metode vasgestel tensy daar goeie en afdoende redes vir die teendeel is.

7. Waar wins inkomste-items insluit wat afsonderlik in ander Artikels van hierdie Konvensie behandel word, word die bepalings van daardie Artikels nie deur die bepalings van hierdie Artikel geraak nie.

ARTIKEL 8

SKEEPS- EN LUGVERVOER

1. Die winste van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat uit die bedryf van skepe of lugvaartuie in internasionale verkeer is net in daardie Staat belasbaar.

2. Die bepalings van paragraaf 1 is ook van toepassing op winste uit deelname aan 'n poel, 'n gesamentlike besigheid of 'n internasionale bedryfsagentskap.

ARTIKEL 9

VERWANTE ONDERNEMINGS

1. Waar –

- (a) 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat regstreeks of onregstreeks aan die bestuur van, beheer oor of kapitaal van 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat deelneem, of
- (b) dieselfde persone regstreeks of onregstreeks aan die bestuur van, beheer oor of kapitaal van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat en 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat deelneem,

en in enigeen van die gevalle voorwaardes tussen die twee ondernemings in hulle handels- of finansiële betrekkinge gestel of opgelê word wat verskil van dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou word, kan enige wins wat by ontstentenis van daardie voorwaardes aan een van die ondernemings sou toegeval het maar as gevolg van daardie voorwaardes nie aldus toegeval het nie, by die wins van daardie onderneming ingesluit en dienoreenkomstig belas word.

2. Waar 'n Kontrakterende Staat by die wins van 'n onderneming van daardie Staat wins insluit – en dit dienoreenkomstig belas – waarop 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat in daardie ander Staat belas is en die wins aldus ingesluit wins is wat aan die onderneming van eersgenoemde Staat sou toegeval het indien die voorwaardes wat tussen die twee ondernemings gestel is, dieselfde was as dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou gewees het, moet daardie ander Staat die bedrag van die belasting wat hy daarin op daardie wins hef, toepaslik aanpas. By die vasstelling van sodanige aanpassing moet daar behoorlik ag geslaan word op die ander bepalings van hierdie Konvensie en moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State, indien nodig, met mekaar oorleg pleeg.

ARTIKEL 10**DIVIDENDE**

1. Dividende wat deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige dividende kan egter ook belas word in die Kontrakterende Staat waarvan die maatskappy wat die dividende betaal, 'n inwoner is, en wel ooreenkomstig die wette van daardie Staat, maar as die voordelige eienaar van die dividende 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer wees nie as:—

- (a) 10 persent van die bruto bedrag van die dividende indien die voordelige eienaar 'n maatskappy is wat ten minste 25 persent hou van die kapitaal van die maatskappy wat die dividende betaal; of
- (b) 15 persent van die bruto bedrag van die dividende in alle ander gevalle.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet by onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperkings.

Hierdie paragraaf raak nie die belasting van die maatskappy ten opsigte van die winste waaruit die dividende betaal word nie.

3. Die uitdrukking "dividende" soos in hierdie Artikel gebruik, beteken inkomste uit aandele, aandele in winsdeling of winsdelingregte ("jouissance"-aandele of -regte), mynaandele, stigtersaandele of ander regte (wat nie skuldeise is nie) wat in winste deel, asook inkomste uit ander regspersoonsregte wat onderhewig is aan dieselfde belastingbehandeling as inkomste uit aandele ingevolge die wette van die Staat waarvan die maatskappy wat die uitkering doen, 'n inwoner is.

4. Die bepalings van paragraawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die dividende, wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarvan die maatskappy wat die dividende betaal 'n inwoner is, besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is of in daardie ander Staat onafhanklike persoonlike dienste lewer vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die aandeelhouding ten opsigte waarvan die dividende betaal word, effektief aan sodanige permanente saak of vaste basis verbonde is. In sodanige geval is die bepalings van Artikel 7 of Artikel 15, na gelang van die geval, van toepassing.

5. Waar 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, wins of inkomste uit die ander Kontrakterende Staat verkry, hef daardie ander Staat geen belasting op die dividende wat deur die maatskappy betaal word nie, uitgesonderd in soverre sodanige dividende aan 'n inwoner van daardie ander Staat betaal word of in soverre die aandeelhouding ten opsigte waarvan die dividende betaal word, effektief verbonde is aan 'n permanente saak of 'n vaste basis wat in daardie ander Staat geleë is, en onderwerp hy ook nie die maatskappy se onuitgekeerde wins aan 'n belasting op onuitgekeerde wins nie, selfs al bestaan die dividende wat betaal word of die onuitgekeerde wins in geheel of gedeeltelik uit wins of inkomste wat in sodanige ander Staat ontstaan.

6. Ondanks enige ander bepaling van hierdie Konvensie, waar 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is 'n permanente saak in die ander Kontrakterende Staat het, kan die winste wat ingevolge Artikel 7, paragraaf 1 belasbaar is, onderwerp word aan 'n addisionele belasting in daardie ander Staat, ooreenkomstig sy reg, maar die addisionele heffing mag nie meer wees nie as 10 persent van die bedrag van daardie winste nadat die korporatiewe belasting op sodanige winste opgelê deur daardie Staat daarvan afgetrek is.

ARTIKEL 11**RENTE**

1. Rente wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige rente kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en ooreenkomstig die reg van daardie Staat belas word, maar as die voordelige eienaar van die rente 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer as 10 persent van die bruto bedrag van die rente wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet deur onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Ondanks die bepalings van paragraaf 2, word rente wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan die Regering of die Sentrale Bank van die ander Kontrakterende Staat betaal word, in eersgenoemde Kontrakterende Staat van belasting vrygestel.

4. Die uitdrukking "rente" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken inkomste uit alle soorte skuldeise, hetsy deur 'n verband gesekureer al dan nie en hetsy dit 'n reg inhou om in die skuldenaar se wins te deel al dan nie, en in die besonder inkomste uit staatseffekte en inkomste uit obligasies of skuldbriewe, insluitende premies en pryse verbonde aan sodanige effekte, obligasies of skuldbriewe. Boeteheffings vir laat betaling word vir die doel van hierdie Artikel nie as rente beskou nie.

5. Die bepalings van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die rente wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarin die rente ontstaan, besigheid dryf deur 'n permanente saak wat daarin geleë is, of in daardie ander Staat onafhanklike persoonlike dienste lewer vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die skuldeis ten opsigte waarvan die rente betaal word, effektief verbonde is aan (a) sodanige permanente saak of vaste basis of (b) die sakebedrywigheede genoem in subparagraaf (c) van paragraaf 1 van Artikel 7. In sodanige geval is die bepalings van Artikel 7 of Artikel 15, na gelang van die geval, van toepassing.

6. Rente word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die rente betaal, hetsy daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is al dan nie, in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak of 'n vaste basis het in verband waarmee die skuld waarop die rente betaal word aangegaan is en sodanige rente deur sodanige permanente saak of vaste basis gedra word, word sodanige rente egter geag te ontstaan in die Staat waarin die permanente saak of vaste basis geleë is.

7. Waar, vanweë 'n besondere verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die rente, met inagneming van die skuldeis waarvoor dit betaal word, meer is as die bedrag waarop die betaler en die voordelige eienaar sou ooreengekom het by ontstentenis van so 'n verhouding, is die bepalings van hierdie Artikel net op laasgenoemde bedrag van toepassing. In sodanige geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elke Kontrakterende Staat, met behoorlike inagneming van die ander bepalings van hierdie Konvensie.

ARTIKEL 12**TANTIÈME**

1. Tantième wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige tantième kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en ooreenkomstig die wette van daardie Staat belas word, maar as die voordelige eienaar van die tantième 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer as 10 persent van die bruto bedrag van die tantième wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet deur onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Die uitdrukking "tantième" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken betalings van enige soort wat ontvang word as vergoeding vir die gebruik, of die reg op die gebruik, van enige outeursreg op letterkundige, artistieke of wetenskaplike werk (insluitende kinematograaffilms en films, bande of skywe vir radio- of televisie-uitsending), enige patent, handelsmerk, ontwerp of model, plan, geheime formule of proses, of vir inligting rakende nywerheids-, handels- of wetenskaplike ondervinding.

4. Die bepalings van paragrafe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die tantième wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarin die tantième ontstaan, besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is of in daardie ander Staat onafhanklike persoonlike dienste lewer vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die reg of eiendom ten opsigte waarvan die tantième betaal word, effektief verbonde is aan sodanige (a) permanente saak of vaste basis of (b) sakebedrywighede genoem in subparagraaf (c) van paragraaf 1 van Artikel 7. In so 'n geval is die bepalings van Artikel 7 of Artikel 15, na gelang van die geval, van toepassing.

5. Tantième word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die tantième betaal, hetsy daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is al dan nie, in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak of 'n vaste basis het ten opsigte waaraan die aanspreeklikheid om die tantième betaal aangegaan is, en sodanige tantième deur sodanige permanente saak of vaste basis gedra word, word sodanige tantième geag te ontstaan in die Staat waarin die permanente saak of vaste basis geleë is.

6. Waar, as gevolg van 'n spesiale verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die tantième, met inagneming van die gebruik, reg of inligting waarvoor dit betaal word, meer is as die bedrag waarop die betaler en die voordelige eienaar sou ooreengekom het by ontstentenis van so 'n verhouding, is die bepalings van hierdie Artikel net op laasgenoemde bedrag van toepassing. In so 'n geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elk van die Kontrakterende State, met behoorlike inagneming van die ander bepalings van hierdie Konvensie.

ARTIKEL 13**KAPITAALWINS**

1. Wins wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit die vervreemding van onroerende eiendom wat in Artikel 6 bedoel word en in die ander Kontrakterende Staat geleë is, kan in daardie ander Staat belas word.
2. Wins uit die vervreemding van roerende eiendom wat deel uitmaak van die besigheidseiendom van 'n permanente saak wat 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat het, of van roerende eiendom behorende by 'n vaste basis tot beskikking van 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat vir die doel van die lewering van onafhanklike persoonlike dienste, insluitende die wins uit die vervreemding van so 'n permanente saak (alleen of met die hele onderneming) of van sodanige vaste basis, kan in daardie ander Staat belas word.
3. Wins van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat uit die vervreemding van skepe of lugvaartuie wat in internasionale verkeer bedryf word of roerende eiendom wat op die bedryf van sodanige skepe of lugvaartuie betrekking het, is net in daardie Staat belasbaar.
4. Wins wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit die vervreemding van aandele wat meer as 50 persent van hulle waarde regstreeks of onregstreeks uit onroerende eiendom geleë in die ander Kontrakterende Staat verkry, kan in daardie ander Staat belas word.
5. Wins uit die vervreemding van enige ander eiendom as dié in die voorgaande paragrawe van hierdie Artikel bedoel, is belasbaar net in die Kontrakterende Staat waarvan die vervreemder 'n inwoner is.

ARTIKEL 14**GELDE VIR TEGNIESE DIENSTE**

1. Gelde vir tegniese dienste wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.
2. Sulke gelde vir tegniese dienste kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en ooreenkomstig die wette van daardie Staat belas word, maar indien die voordelige eienaar van die gelde vir tegniese dienste 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting nie meer as 10 persent van die bruto bedrag van die gelde vir tegniese dienste wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet by onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Die uitdrukking "gelde vir tegniese dienste" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken betalings van enige soort aan enige persoon, uitgesonderd aan 'n werknemer van die persoon wat die betalings doen, as teenprestasie vir enige dienste van 'n tegniese, bestuurs- of konsultasie-aard.

4. Die bepalings van paragrawe 1 en 2 van hierdie Artikel is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die gelde vir tegniese dienste wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, besigheid dryf in die ander Kontrakterende Staat waarin die gelde vir tegniese dienste ontstaan deur 'n permanente saak wat daarin geleë is of die verrigting van onafhanklike persoonlike dienste vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die gelde vir tegniese dienste effektief aan sodanige permanente saak of vaste basis verbonde is. In sodanige geval is die bepalings van Artikel 7 of Artikel 15, na gelang van die geval, van toepassing.

5. Gelde vir tegniese dienste word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die gelde vir tegniese dienste betaal, hetsy daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is al dan nie, egter in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak of 'n vaste basis het in verband waarmee die verpligting om die gelde vir tegniese dienste te betaal aangegaan is, en sodanige gelde vir tegniese dienste deur sodanige permanente saak of vaste basis gedra word, word sodanige gelde vir tegniese dienste geag te ontstaan in die Kontrakterende Staat waarin die permanente saak of vaste basis geleë is.

6. Waar, omrede 'n spesiale verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die gelde vir tegniese dienste wat betaal word, om welke rede ook al, meer is as die bedrag waarop daar ooreengekom sou gewees het deur die betaler en die voordelige eienaar by ontstentenis van sodanige verhouding, is die bepalings van hierdie Artikel slegs op laasgenoemde bedrag van toepassing. In sodanige geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elke Kontrakterende Staat, met behoorlike inagneming van die ander bepalings van hierdie Konvensie.

ARTIKEL 15

ONAFHANKLIKE PERSOONLIKE DIENSTE

1. Inkomste wat 'n individu wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is ten opsigte van professionele dienste of ander bedrywighede van 'n onafhanklike aard verkry, is slegs in daardie Staat belasbaar, uitgesonderd in die volgende omstandighede, wanneer sodanige inkomste ook in die ander Kontrakterende Staat belas kan word:

- (a) indien die individu so 'n vaste basis in die ander Kontrakterende Staat gereeld beskikbaar het vir die doel om die individu se bedrywighede te verrig; in daardie geval mag net soveel van die inkomste as wat aan daardie vaste basis toeskryfbaar is, in daardie ander Kontrakterende Staat belas word; of
- (b) indien die individu se verblyf in die ander Kontrakterende Staat vir 'n tydperk of tydperke is wat gesamentlik 183 of meer dae in enige tydperk van twaalf maande is wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig; in daardie geval mag net soveel van die inkomste as wat verkry word uit die bedrywighede wat in daardie ander Staat verrig word, in daardie ander Staat belas word.

2. Die uitdrukking "professionele dienste" sluit veral in onafhanklike wetenskaplike, letterkundige, artistieke, opvoedkundige of onderrig-bedrywighede, asook die onafhanklike bedrywighede van geneeshere, regsgeleerdes, ingenieurs, argitekte, tandartse en rekenmeesters.

ARTIKEL 16**AFHANKLIKE PERSOONLIKE DIENSTE**

1. Behoudens die bepalings van Artikel 17, 19 en 20 is salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat ten opsigte van diens verkry, net in daardie Staat belasbaar, tensy die diens in die ander Kontrakterende Staat beoefen word. Indien die diens aldus beoefen word, kan die besoldiging wat daaruit verkry word in daardie ander Staat belas word.

2. Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is besoldiging wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat ontvang ten opsigte van diens wat in die ander Kontrakterende Staat beoefen word, net in eersgenoemde Staat belasbaar indien:-

- (a) die ontvanger in die ander Staat teenwoordig is vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam hoogstens 183 dae is in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig, en
- (b) die besoldiging betaal word deur of namens 'n werkgewer wat nie 'n inwoner van die ander Staat is nie, en
- (c) die besoldiging nie deur 'n permanente saak of 'n vaste basis wat die werkgewer in die ander Staat het, gedra word nie.

3. Ondanks die voorgaande bepalings van hierdie Artikel kan besoldiging wat verkry word ten opsigte van diens wat beoefen word aan boord van 'n skip of 'n lugvaartuig wat in internasionale verkeer bedryf word deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat, in daardie Staat belas word.

ARTIKEL 17**DIREKTEURSGELDE**

1. Direkteursgelde en ander soortgelyke betalings wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word in daardie persoon se hoedanigheid van lid van die direksie of soortgelyke liggaam van 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Salarisse, lone en ander soortgelyke vergoeding wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word in sy of haar hoedanigheid van amptenaar wat 'n bestuursposisie op die hoogste vlak beklee in 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, kan in daardie ander Staat belas word.

ARTIKEL 18**VERMAAKLIKHEIDSKUNSTENAARS EN SPORTPERSONE**

1. Ondanks die bepalings van Artikel 7, 15 en 16 kan inkomste wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word as vermaaklikheidskunstenaar, soos 'n teater-, rolprent-, radio- of televisiekunstenaar, of 'n musikant, of as sportpersoon, uit daardie persoon se persoonlike bedrywighede wat as sodanig in die ander Kontrakterende Staat beoefen word, in daardie ander Staat belas word.

2. Waar inkomste ten opsigte van persoonlike bedrywighede, wat deur 'n vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon in daardie persoon se hoedanigheid as sodanig uitgeoefen word, nie aan die vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon toeval nie maar aan 'n ander persoon, kan daardie inkomste, ondanks die bepalings van Artikel 7, 15 en 16, belas word in die Kontrakterende Staat waarin die bedrywighede van die vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon beoefen word.

3. Die bepalings van paragrafe 1 en 2 is nie van toepassing nie op inkomste wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word uit bedrywighede wat in die ander Kontrakterende Staat beoefen word soos in paragrafe 1 en 2 beoog, indien die besoek aan daardie ander Staat in geheel of gedeeltelik deur openbare fondse van die eersgenoemde Staat, 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan gesteun word. In so 'n geval is die inkomste net in die Kontrakterende Staat waarvan die vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon 'n inwoner is, belasbaar.

ARTIKEL 19

PENSIOENE EN ANNUÏTEITE

1. Behoudens die bepalings van paragraaf 2 van Artikel 20 kan pensioene en ander soortgelyke besoldiging, en annuïteite, wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, in eersgenoemde Staat belas word.

2. Die uitdrukking "annuïteit" beteken 'n vermelde bedrag wat periodiek op vermelde tye gedurende 'n persoon se lewe of gedurende 'n gespesifiseerde of vasstelbare tydperk betaalbaar word ingevolge 'n verpligting om die betalings te doen in ruil vir voldoende en volle teenprestasie in geld of geldwaarde.

3. Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is pensioene en ander betalings ingevolge 'n openbare skema wat deel is van die maatskaplikesekerheidstelsel van 'n Kontrakterende Staat, of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan, net in daardie Staat belasbaar.

ARTIKEL 20

REGERINGSDIENS

1. (a) Salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging wat deur 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan aan 'n individu betaal word ten opsigte van dienste gelewer aan daardie Staat of onderverdeling of owerheid, is net in daardie Staat belasbaar.
- (b) Sodanige salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging is egter in die ander Kontrakterende Staat belasbaar slegs as die dienste in daardie Staat gelewer word en die individu 'n inwoner van daardie Staat is wat:-
 - (i) 'n burger van daardie Staat is; of
 - (ii) nie 'n inwoner van daardie Staat geword het uitsluitlik met die doel om die dienste te lewer nie.

2. (a) Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is pensioene en ander soortgelyke besoldiging wat betaal word deur, of uit fondse geskep deur, 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan aan 'n individu ten opsigte van dienste gelewer aan daardie Staat of onderverdeling of owerheid, net in daardie Staat belasbaar.
 - (b) Sodanige pensioene en ander soortgelyke besoldiging is egter in die ander Kontrakterende Staat belasbaar slegs indien die individu 'n inwoner en 'n burger van daardie Staat is.
3. Die bepalings van Artikel 16, 17, 18 en 19 is van toepassing op salarisse, lone, pensioene en ander soortgelyke besoldiging ten opsigte van dienste gelewer in verband met 'n besigheid wat gedryf word deur 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan.

ARTIKEL 21

STUDENTE EN BESIGHEIDSLEERLINGE

Betalings wat 'n student of besigheidsleerling wat onmiddellik voor 'n besoek aan 'n Kontrakterende Staat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is of was en wat uitsluitlik vir die doel van die individu se opvoeding of opleiding in eersgenoemde Staat teenwoordig is, ontvang vir die doel van die individu se onderhoud, opvoeding of opleiding, word nie in daardie Staat belas nie, met dien verstande dat sodanige betalings uit bronne buite daardie Staat ontstaan.

ARTIKEL 22

DOSENTE, ONDERWYSERS EN NAVORSERS

1. 'n Individue wat 'n Kontrakterende Staat besoek vir 'n tydperk van hoogstens twee jaar uitsluitlik vir die doel van onderrig of die doen van navorsing aan 'n universiteit, kollege, skool of ander erkende opvoedkundige instelling in daardie Staat, en wat onmiddellik voor sodanige besoek 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is of was, word in eersgenoemde Staat vrygestel van belasting op enige besoldiging vir sodanige onderrig of navorsing, met dien verstande dat sodanige besoldiging deur die individu verkry word van buite daardie Staat.

2. Die bepalings van paragraaf 1 is nie op inkomste uit navorsing van toepassing nie indien sodanige bedrywighede nie in die openbare belang nie, maar hoofsaaklik tot private voordeel van 'n bepaalde persoon of persone deur die individu onderneem word.

ARTIKEL 23

ANDER INKOMSTE

1. Die inkomste-items van 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat, ongeag waar dit ontstaan, wat nie in die voorgaande Artikels van hierdie Konvensie behandel word nie, is net in daardie Staat belasbaar.

2. Die bepalings van paragraaf 1 is nie op inkomste van toepassing nie, uitgesonderd inkomste uit onroerende eiendom soos in paragraaf 2 van Artikel 6 omskryf, indien die ontvanger van sodanige inkomste wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is of in daardie ander Staat onafhanklike persoonlike dienste verrig vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die reg of eiendom ten opsigte waarvan die inkomste betaal word effektief aan sodanige permanente saak of vaste basis verbonde is. In so 'n geval is die bepalings van Artikel 7 of Artikel 15, na gelang van die geval, van toepassing.

3. Ondanks die bepalings van paragrawe 1 en 2 kan inkomste-items van 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat wat nie in die voorgaande Artikels van die Konvensie behandel word nie en in die ander Kontrakterende Staat ontstaan, ook in daardie ander Staat belas word.

ARTIKEL 24

UITSKAKELING VAN DUBBELE BELASTING

1. Dubbele belasting word soos volg uitgeskakel:

(a) In Kameroen:

- (i) waar 'n inwoner van Kameroen inkomste verkry wat ooreenkomstig die bepalings van hierdie Konvensie in Suid-Afrika belas kan word, moet Kameroen behoudens die bepalings van paragraaf 2 sodanige inkomste van belasting vrystel;
- (ii) waar 'n inwoner van Kameroen inkomste-items verkry wat ooreenkomstig die bepalings van Artikel 10, 11 en 12 in Suid-Afrika belas kan word, moet Kameroen 'n bedrag, wat gelyk is aan die Suid-Afrikaanse belasting wat betaal is, toestaan as 'n aftrekking vanaf die belasting op die inkomste van daardie inwoner. Sodanige aftrekking mag egter nie meer wees nie as daardie deel van die belasting, soos bereken voordat 'n aftrekking toegestaan is, wat toeskryfbaar is aan daardie inkomste-items wat uit Suid-Afrika verkry is; en

(b) in Suid-Afrika, behoudens die bepalings van die reg van Suid-Afrika betreffende die aftrekking vanaf belasting betaalbaar in Suid-Afrika van belasting betaalbaar in enige ander land as Suid-Afrika (wat nie die algemene beginsel hiervan raak nie), word Kameroense belasting wat deur inwoners van Suid-Afrika betaal word ten opsigte van inkomste wat in Kameroen belasbaar is, ooreenkomstig die bepalings van hierdie Konvensie afgetrek van die belasting wat ooreenkomstig die Suid-Afrikaanse fiskale reg verskuldig is. Sodanige aftrekking mag egter nie meer wees nie as 'n bedrag wat tot die totale Suid-Afrikaanse belasting betaalbaar in dieselfde verhouding staan as waarin die betrokke inkomste tot die totale inkomste staan.

2. Waar, ooreenkomstig enige bepaling van die Konvensie, inkomste verkry deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat vrygestel is van belasting in daardie Staat, kan sodanige Staat nogtans, by berekening van die bedrag van belasting op die oorblywende inkomste van daardie inwoner, die inkomste wat vrygestel is in berekening bring.

ARTIKEL 25**NIEDISKRIMINASIE**

1. Die burgers van 'n Kontrakterende Staat mag nie in die ander Kontrakterende Staat onderwerp word aan enige belasting of enige vereiste in verband daarmee wat anders of knellender is as die belasting en verwante vereistes waaraan burgers van daardie ander Staat in dieselfde omstandighede, in die besonder met betrekking tot verblyf, onderwerp is of kan word nie. Hierdie bepaling is ondanks die bepalings van Artikel 1 ook van toepassing op persone wat nie inwoners van een van of albei die Kontrakterende State is nie.

2. Die belasting op 'n permanente saak wat 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat het, word nie in daardie ander Staat minder gunstig gehef as die belasting wat gehef word op ondernemings van daardie ander Staat wat dieselfde bedrywighede beoefen nie. Hierdie bepaling word nie so uitgelê dat dit 'n Kontrakterende Staat verplig om aan inwoners van die ander Kontrakterende Staat enige persoonlike korting, verligting en vermindering vir belastingdoeleindes toe te staan op grond van burgerlike status of gesinsverantwoordelikhede wat hy aan sy eie inwoners toestaan nie.

3. Uitgesonderd waar die bepalings van paragraaf 1 van Artikel 9, paragraaf 7 van Artikel 11, paragraaf 6 van Artikel 12 of paragraaf 6 van Artikel 14 van toepassing is, is rente, tantième, gelde vir tegniese dienste en ander betalings deur 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat met die doel om die belasbare wins van sodanige onderneming te bepaal, aftrekbaar op dieselfde voorwaardes asof dit aan 'n inwoner van eersgenoemde Staat betaal is.

4. Ondernemings van 'n Kontrakterende Staat, waarvan die kapitaal regstreeks of onregstreeks in geheel of gedeeltelik deur een of meer inwoners van die ander Kontrakterende Staat besit of beheer word, word nie in eersgenoemde Staat onderwerp aan enige belasting of enige vereiste in verband daarmee wat anders of knellender is as die belasting en verwante vereistes waaraan ander soortgelyke ondernemings van eersgenoemde Staat onderhewig is of kan word nie.

5. Geen bepaling van hierdie Artikel verhinder Suid-Afrika om op die winste toeskryfbaar aan 'n permanente saak in Suid-Afrika van 'n maatskappy wat 'n inwoner van Kameroen is, 'n belasting teen 'n koers wat hoogstens vyf persentasiepunte hoër as die koers van normale belasting op maatskappye is, te hef nie.

6. In geen geval word die bepalings van hierdie Artikel so uitgelê dat dit enigeen van die Kontrakterende State verhoed om:-

- (a) die belastings op te lê wat in paragraaf 6 van Artikel 10 beskryf word nie;
- (b) die bepalings van sy landsreg betreffende karige kapitalisasie en oordragprysing toe te pas nie.

7. Die bepalings van hierdie Artikel is ondanks die bepalings van Artikel 2 van toepassing op belastings van elke soort en beskrywing.

ARTIKEL 26**PROSEDURE VIR ONDERLINGE OOREENKOMS**

1. Waar 'n persoon van mening is dat die optrede van een van of albei die Kontrakterende State tot gevolg het of sal hê dat daardie persoon nie ooreenkomstig die bepalings van hierdie Konvensie belas word nie, kan daardie persoon, ongeag die regsmiddels waarvoor die landsreg van daardie State voorsiening maak, 'n saak stel aan die bevoegde owerheid van die Kontrakterende Staat waarvan die persoon 'n inwoner is of, indien die saak onder paragraaf 1 van Artikel 25 ressorteer, aan dié van die Kontrakterende Staat waarvan die persoon 'n burger is. Die saak moet gestel word binne drie jaar na die eerste kennisgewing van die optrede wat lei tot belasting wat nie ooreenkomstig die bepalings van die Konvensie is nie.

2. Die bevoegde owerheid moet, indien die beswaar na sy oordeel geregverdig voorkom en indien hy self nie 'n bevredigende oplossing kan kry nie, probeer om die saak by onderlinge ooreenkoms met die bevoegde owerheid van die ander Kontrakterende Staat te besleg met die oog op die vermyding van belasting wat nie in ooreenstemming met die Konvensie is nie. Enige ooreenkoms wat bereik word, moet toegepas word ondanks enige tydbeperkings in die landsreg van die Kontrakterende State.

3. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet poog om enige moeilikhede of twyfel wat oor die vertolking of toepassing van die Konvensie ontstaan, deur onderlinge ooreenkoms te besleg. Hulle kan ook saam oorleg pleeg vir die uitskakeling van dubbele belasting in gevalle waarvoor die Konvensie nie voorsiening maak nie.

4. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State kan regstreeks, insluitende deur 'n gesamentlike kommissie bestaande uit hulself of hulle verteenwoordigers, met mekaar kommunikeer met die doel om tot 'n ooreenkoms te geraak soos in die voorgaande paragraawe beoog.

ARTIKEL 27**UITRUIL VAN INLIGTING**

1. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet sodanige inligting uitruil wat voorsienbaar tersaaklik is om die bepalings van hierdie Konvensie uit te voer of vir die administrasie of toepassing van hul landsreg rakende belastings van elke soort en beskrywing wat namens die Kontrakterende State of hulle staatkundige onderverdelings gehef word, in soverre die belasting daarkragtens nie strydig met die Konvensie is nie. Die uitruil van inligting word nie deur Artikel 1 en 2 beperk nie.

2. Enige inligting wat ingevolge paragraaf 1 deur 'n Kontrakterende Staat ontvang word, word as geheim behandel op dieselfde wyse as inligting wat ingevolge die landsreg van daardie Staat verkry is, en mag slegs bekend gemaak word aan persone of owerhede (insluitende howe en administratiewe liggame) gemoeid met die aanslaan of invordering van, die afdwinging of vervolging ten opsigte van, die beslissing van appèlle met betrekking tot die belastings in paragraaf 1 bedoel, of toesig oor die voorgaande. Sodanige persone of owerhede mag die inligting net vir sodanige doeleindes gebruik. Hulle mag die inligting in openbare hofverrigtinge of by regterlike beslissings openbaar maak.

3. In geen geval mag die bepalings van paragrawe 1 en 2 so uitgelê word dat dit aan 'n Kontrakterende Staat die verpligting oplê om:-

- (a) administratiewe maatreëls wat strydig is met die wette en administratiewe praktyk van daardie of van die ander Kontrakterende Staat, uit te voer nie;
- (b) inligting te verskaf wat nie ingevolge die wette of in die normale loop van administrasie van daardie of die ander Kontrakterende Staat verkrygbaar is nie;
- (c) inligting te verstrek wat enige handels-, sake-, nywerheids-, kommersiële of beroepsgeheim of handelsproses openbaar sal maak, of inligting waarvan die openbaarmaking strydig met die openbare beleid (*ordre public*) sal wees nie.

4. Indien inligting ooreenkomstig hierdie Artikel deur 'n Kontrakterende Staat aangevra word, moet die ander Kontrakterende Staat sy inligtingversamelmaatreëls gebruik om die verlangde inligting te verkry, al het daardie ander Staat nie sodanige inligting vir sy eie belastingdoeleindes nodig nie. Die verpligting vervat in die voorgaande sin is onderhewig aan die beperkings van paragraaf 3, maar sodanige beperkings mag in geen geval so uitgelê word dat dit 'n Kontrakterende Staat in staat stel om te weier om inligting te verstrek bloot omdat hy geen plaaslike belang by sodanige inligting het nie.

5. In geen geval mag die bepalings van paragraaf 3 so uitgelê word dat dit 'n Kontrakterende Staat in staat stel om te weier om inligting te verstrek bloot omdat die inligting deur 'n bank, ander finansiële instelling, benoemde of persoon wat in 'n agentskap- of 'n fidusiële hoedanigheid optree, gehou word of omdat dit met eienaarskapbelange in 'n persoon verband hou nie.

ARTIKEL 28

LEDE VAN DIPLOMATIEKE MISSIES EN KONSULÊRE POSTE

Niks in hierdie Konvensie raak die fiskale voorregte van lede van diplomatieke missies of konsulêre poste ingevolge die algemene reëls van die volkereg of ingevolge die bepalings van spesiale ooreenkomste nie.

ARTIKEL 29

INWERKINGTREDING

1. Elk van die Kontrakterende State stel die ander skriftelik deur middel van die diplomatieke kanaal in kennis van die afhandeling van die prosedures wat ingevolge sy reg vir die inwerkingtreding van hierdie Konvensie vereis word. Die Konvensie tree in werking op die datum van ontvangs van die laaste van hierdie kennisgewings.
2. Die bepalings van die Konvensie is van toepassing:-
 - (a) met betrekking tot belasting wat by die bron teruggehou word, ten opsigte van bedrae wat betaal of gekrediteer word op of na die eerste dag van Januarie wat eerste volg op die datum waarop die Konvensie van krag word; en
 - (b) met betrekking tot ander belasting, ten opsigte van jare van aanslag wat begin op of na die eerste dag van Januarie wat eerste volg op die datum waarop die Konvensie van krag word.

ARTIKEL 30**OPSEGGING**

1. Hierdie Konvensie bly onbepaald van krag, maar enigee van die Kontrakterende State kan die Konvensie deur middel van die diplomatieke kanaal opsê deur aan die ander Kontrakterende Staat skriftelik kennis van opsegging te gee nie later nie as 30 Junie van enige kalenderjaar wat begin vyf jaar na die jaar waarin die Konvensie in werking getree het.
2. In so 'n geval hou die Konvensie op om van toepassing te wees:-
 - (a) met betrekking tot belastings wat by die bron teruggehou word, ten opsigte van bedrae wat betaal of gekrediteer word na die einde van die kalenderjaar waarin sodanige kennis gegee is; en
 - (b) met betrekking tot ander belastings, ten opsigte van jare van aanslag wat begin na die einde van die kalenderjaar waarin sodanige kennis gegee is.

TEN BEWYSE WAARVAN die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig deur hulle onderskeie Regerings, hierdie Konvensie geteken en geseël het in twee oorspronklike eksemplare, waarvan albei tekste ewe outentiek is, in die Engelse en Franse taal.

GEDOEN te Yaoundé, op hede die 19de dag van Februarie in die jaar 2015.

**VIR DIE REGERING VAN DIE
REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA**

**VIR DIE REGERING VAN DIE
REPUBLIEK KAMEROEN**

PROTOKOL

Ten tye van die ondertekening van die Konvensie tussen die Regering van die Republiek van Suid-Afrika en die Regering van die Republiek Kameroen ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste, het die ondergetekendes ooreengekom dat die volgende bepalings 'n integrerende deel van die Konvensie uitmaak:

1. Waar, in 'n Konvensie aangegaan tussen Kameroen en enige ander Staat ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste, ná die inwerkingtreding van hierdie Konvensie, voorsiening gemaak word vir 'n laer koers as daardie gemeld in Artikel 11, 12 of 14 van hierdie Konvensie, kom Kameroen ooreen om Suid-Afrika skriftelik deur middel van die diplomatieke kanaal daarvan te verwittig en onverwyld met hom in onderhandeling te tree met die oog op die verskaffing van behandeling wat vergelykbaar is met daardie wat aan die derde Staat verskaf kan word.
2. Waar, in 'n Konvensie aangegaan tussen Suid-Afrika en enige ander Staat ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste, ná die inwerkingtreding van hierdie Konvensie, voorsiening gemaak word vir 'n hoër koers as daardie gemeld in Artikel 11, 12 of 14 van hierdie Konvensie, kom Suid-Afrika ooreen om Kameroen skriftelik deur middel van die diplomatieke kanaal daarvan te verwittig en onverwyld met hom in onderhandeling te tree met die oog op die verskaffing van behandeling wat vergelykbaar is met daardie wat aan die derde Staat verskaf kan word.
3. Met betrekking tot Artikel 24, maak die huidige Suid-Afrikaanse belastingstelsel voorsiening vir 'n vrystelling ten opsigte van dividende verklaar deur nie-inwonermaatskappye waar die winsdeling deur die Suid-Afrikaanse aandeelhouer groter as 10 persent is. Indien hierdie vrystelling gewysig word, moet Suid-Afrika Kameroen skriftelik deur middel van die diplomatieke kanaal daarvan verwittig en met hom in onderhandeling tree met die oog op die heronderhandeling van die bepalings van hierdie Artikel om belastingbesparingsbepalings te hanteer.

TEN BEWYSE WAARVAN die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig deur hulle onderskeie Regerings, hierdie Protokol onderteken en geseël het in twee oorspronklike eksemplare, waarvan albei tekste ewe outentiek is, in die Engelse en Franse taal.

GEDOEN te Yaoundé, op hede die 19de dag van Februarie in die jaar 2015.

**VIR DIE REGERING VAN DIE
REPUBLIC VAN SUID-AFRIKA**

**VIR DIE REGERING VAN DIE
REPUBLIC KAMEROEN**